FUNDACJA JANA PAWŁA II
JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. I, NO. 3-4 | PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY | DECEMBER 2003
TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it

PRZYJACIELE PAPIESKIEJ FUNDACJI UCZCILI 25-LECIE PONTYFIKATU OJCA ŚWIĘTEGO

16 października obchodziliśmy 25. rocznicę wyboru Jana Pawła II na Stolicę Piotrową. Był to dzień wdzięczności Kościoła powszechnego za łaskę tego pontyfikatu. Pełni wzruszenia wracaliśmy myślą do dnia 16 października 1978 roku oraz do znaczących momentów posługi pasterskiej Ojca Świętego, która wpisała się na stałe w historię Kościoła i świata. Przyjaciele Fundacji Jana Pawła II spotkali się w Rzymie w dniach od 3 do 6 listopada, by włączyć się w radość Kościoła, a przez swoją obecność wyrazić przywiązanie do Jana Pawła II oraz otoczyć Go serdeczną modlitwą i okazać głęboką wdzięczność za troskliwą opiekę nad Fundacją noszącą Jego imię.

Bogaty program czterodniowego spotkania rozpoczęło poniedziałkowe zebranie prezesów Kół i Towarzystw Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II. Przybyło 30 prezesów lub ich delegatów, by podzielić się doświadczeniami i przekazać wiadomości o konkretnym zaangażowaniu członków Kół w realizację celów Fundacji w ich miejscu zamieszkania. Z tego całodniowego spotkania wyłonił się obraz wielu dzieł duchowych i materialnych, w które angażują się poszczególne Koła i Towarzystwa oraz ogromny entuzjazm dla osoby i nauczania Ojca Świętego. 37 Kół Przyjaciół Fundacji działa w 16 krajach. To przez nie Fundacja jest obecna w różnych częściach

FOUNDATION CELEBRATES PAPAL 25TH ANNIVERSARY

On October 16th the Foundation celebrated the 25th anniversary of the election of Pope John Paul II. It was a day of deep gratitude on the part of the Church for the grace of this pontificate. Full of emotion we returned to that day of October 16, 1978, and to many other meaningful moments during his years of service which have been recorded forever in the history of the Church. The Friends of the Foundation met in Rome from November 3rd to the 6th to be a part of the joy of the Church and to demonstrate to the Holy Father by their presence their attachment to him. Through their prayers they wished to show their gratitude for his solicitous care for the Foundation that carries his name.

The rich four-day program began with an all-day series of meetings of the 30 presidents or their representatives of the Chapters of Friends of the Foundation who rendered reports of their activities and accomplishments to realize the goals of the Foundation. The all-day sessions presented an interesting and complete picture of the great variety of spiritual and material activity of the Chapters as well as the great enthusi- asm with which his teachings are read, taught, and discussed. There are 37 Chapters of Friends in 16 countries. Through them the Foundation is present around the world

świata i uczestniczy w wielkim dziele tego pontyfikatu.

We wtorek 4 listopada, w dniu imienin Ojca Świętego zwiedziliśmy najpierw wystawę filatelistyczną zorganizowaną z okazji 25-lecia pontyfikatu, a wieczorem wzięliśmy udział w koncercie i audiencji z Papieżem. W wypełnionej po brzegi Auli Pawła VI wsłuchiwaliśmy się w poezję i muzykę, które przybliżały nam głębię refleksji i ewangelicznego świadectwa Jana Pawła II. Ojciec Święty przybył do Auli po godzinie trwania programu i pozostał z nami przez kolejną godzinę. Skierował również do członków Fundacji przemówienie, które publikujemy w tym numerze.

W środę goście Fundacji spotkali się z Ojcem Świętym na audiencji generalnej, a po południu, w Domu Pielgrzyma na via Cassia uczestniczyli w poświęceniu VII Tablicy Dobroczyńców Fundacji Jana Pawła II. Liturgii poświęcenia Tablicy przewodniczyli: kard. Adam Maida i abp Józef Kowalczyk. Na Tablicy umieszczono 183 zapisy, które upamiętniają finansową pomoc osób i instytucji włączających się w codzienną pracę Fundacji. Dzięki nim i tysiącom innych Dobroczyńców Fundacja może rozwijać swoją działalność. Po uroczystym poświęceniu Tablic goście zostali zaproszeni do ogrodu Domu Polskiego na przyjęcie-bufet, będące okazją do spotkania wielojęzycznych przyjaciół, którzy różnią się wprawdzie mową i kulturą, ale są złączeni miłością do Ojca Świętego i wielkim uznaniem dla Jego nauczania i posługi.

Czwartek był dniem szczególnej modlitwy w intencji Ojca Świętego zanoszonej podczas Mszy św. w kościele Ducha Świętego w Rzymie. Mszy św. koncelebrowanej z przybyłymi biskupami i kapłanami przewodniczył ks. abp Szczepan Wesoły, a kazanie wygłosił ks. abp Józef Kowalczyk. Msza św. była sprawowana w języku łacińskim, a liturgia Słowa i modlitwa wiernych w językach obecnych Przyjaciół Fundacji. Pięknie udekorowany kościół i aktywne uczestnictwo wszystkich w liturgii złożyły się na głębokie przeżycie modlitewne wspólnoty Przyjaciół Fundacji, którzy dziękowali Panu Bogu za 25 lat pontyfikatu Jana Pawła II i zanosili modlitwy w Jego intencji. Przedłużeniem modlitewnego spotkania w kościele był wspólny obiad w restauracji Parking Gianicolo przewidziany dla wszystkich gości Fundacji.

Na spotkanie Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II przybyło do Rzymu blisko 700 osób z 16 krajów. Wszystkim dziękujemy za przybycie i za stałą łączność z dziełem Fundacji oraz za moralną i materialną pomoc. Wiele osób przyczyniło się do przygotowania i uświetnienia przeżytych wspólnie uroczystości. Za tę pomoc i wkład pracy jesteśmy bardzo wdzięczni. Szczególnie chciałbym podziękować chórowi z Indonezji, który pięknym śpiewem dodał splendoru zarówno liturgii poświęcenia Tablic Dobroczyńców jak i Mszy św. w kościele Ducha Świętego. Poprzez ich obecność mogliśmy doświadczyć jak daleko sięga dzieło Fundacji Jana Pawła II i jak szeroki ma zasięg w różnych krajach.

Listopadowe spotkanie w Rzymie zostało również zarejestrowane na kasetach wideo, które można nabyć w Sekretariacie Fundacji. Pozostaną one świadkiem wspólnie przeżytych radosnych dni.

and participates in the activities of this pontificate.

On Tuesday, November 4th, the namesday of the Holy Father, the participants viewed an exhibit of stamps prepared for the 25th anniversary and later at a concert in the Paul VI Audience Hall that was filled to capacity. The program included music and the reading of the Holy Father's poetry that provided an insight into the depth of his religious thinking. The Holy Father arrived an hour into the program and remained for the next hour. He also addressed the audience. (The text is included in this issue)

On Wednesday the Foundation pilgrims participated in the General Audience at St. Peter's Square and in the evening attended the blessing and dedication of the Seventh Plaque of Benefactors of the Foundation. Cardinal Adam Maida and Archbishop Józef Kowalczyk led the celebration and blessed the Plaque, which contained the names of l83 benefactors who make possible the daily work of the Foundation. Thanks to them and thousands of other donors the Foundation can function and continue to expand its work. The service was followed by a buffet-reception in the Polish Home Gardens, where participants were able to exchange ideas and experiences related to the John Paul II Pontificate.

Thursday was a day of special prayer for the Holy Father through the Holy Sacrifice of the Mass in the Church of the Holy Spirit in Rome. The principal celebrant was Archbishop Szczepan Wesoly and Archbishop Józef Kowalczyk preached the homily. Other bishops and priests concelebrated. The Mass was offered in Latin, and the Prayers of the Faithful were read in the languages of the participants. The Church was beautifully decorated, and the faithful participated with great enthusiasm. After Mass lunch was served to all the guests in the restaurant at the Gianicolo Parking.

Almost 700 persons from 16 countries came to Rome to celebrate the 25th anniversary of the Holy Father. To all we express our deep gratitude for their participation and for their continued support of the important work of the Foundation. Many individuals contributed to making all of the activities a great success. We are deeply grateful for this cooperation. In a special way I would like to thank the choir that came from Indonesia for their performances at the Plaque Dedication and at the Mass on Thursday at Holy Spirit Church. From their presence we realized what an extensive influence the Holy Father has through the Foundation.

The November celebrations were videotaped and the tape can be obtained from the Office of the Executive Director of the Foundation. The video will be a very pleasant record of a historic meeting of the Foundation in Rome.

Fr. Stefan Wylężek

AUDIENCJA PAPIESKA DLA PRZYJACIÓŁ I DOBROCZYŃCÓW FUNDACJI JANA PAWŁA II

We wtorek 4 listopada w Auli Pawła VI Ojciec Święty spotkał się z członkami Kół Przyjaciół, Dobroczyńcami i Zarządem Fundacji Jana Pawła II. Oprócz nich w audiencji udział wzięli pielgrzymi z diecezji gdańskiej, gnieźnieńskiej, łódzkiej i tarnowskiej wraz ze swoimi biskupami oraz Polacy mieszkający w Rzymie. Wszyscy zgromadzeni uczestniczyli w programie poetycko-muzycznym zatytułowanym: «Błogosławiona siejba». Wykonawcami poezji Ojca Świętego zarówno recytowanej jak i śpiewanej byli znani polscy aktorzy, piosenkarze i muzycy: Danuta Stenka, Piotr Adamczyk, Bogdan Brzyski, Włodzimierz Matuszak, Krzysztof Pieczyński, Artur Żmijewski, Edyta Geppert, Halina Frąckowiak i Stanisław Soyka.

Przybycie Piotra naszych czasów do Auli wzbudziło wielki entuzjazm. Gdy nadszedł czas przemówień, w imieniu obecnych Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II Ojca Świętego pozdrowił ks. abp Szczepan Wesoły. Następnie przemówił Papież, podkreślając ważny dla Fundacji moment aktualizacji jej Statutu po 22-letnim czasie jego obowiązywania. Nową wersję Statutu Jan Paweł II wręczył Przewodniczącemu Rady Administracyjnej Fundacji.

Ks. abp Szczepan Wesoły skierował do Ojca Świętego następujące słowa:

Ojcze Święty,

Są tu zebrani dobroczyńcy Fundacji noszącej imię Waszej Świątobliwości. Tegoroczne spotkanie jest związane z rocznicą pontyfikatu Waszej Świątobliwości i z odsłonięciem w Domu na via Cassia następnej tablicy fundatorów.

Zebrani w dniu Imienin Ojca Świętego pragniemy przede wszystkim podziękować Waszej Świątobliwości za inspirację, zaraz w początkach pontyfikatu, by powstał Instytut Kultury Polskiej oparty o chrześcijańskie wartości. Po długich dyskusjach została utworzona Fundacja, która usiłuje realizować cele zasugerowane przez Waszą Świątobliwość.

W imieniu obecnych tu członkiń i członków Kół i Towarzystw Przyjaciół Fundacji z krajów europejskich, ze Stanów Zjednoczonych, Kanady, Indonezji pragniemy wyrazić naszą radość z życzliwości, jaką Ojciec Święty otacza Fundację, która wyraża się w tym, że Ojciec Święty pragnął właśnie dzisiaj, chociaż na krótko, spotkać się z uczestnikami spotkania. Jesteśmy wdzięczni Ojcu Świętemu za skierowane już kilkakrotnie słowa do Fundacji. My dziś jednak dziękujemy Bogu za całą posługę Ojca Świętego dla Kościoła powszechnego. Pragniemy wyrazić nasze przywiązanie do wiary, i zapewnić o usiłowaniu, by nasze życie było zgodne z zasadami wiary i nauczania Ojca Świętego. Dziękujemy Ojcu Świętemu za przykład niezmordowanej posługi w spełnianu posłannictwa urzędu pasterskiego.

Życzymy Ojcu Świętemu, aby – jak Ojciec Święty to wyraził – mógł dalej realizować posługę Piotra w Kościele, zgodnie z zamysłem i zamiarami Chrystusa.

Here are also present generous donors of the Foundation who do not speak Polish. I would like on behalf of them express to Your Holiness words of filial devotion and their best wishes to Your Holiness continue courageou-

sly the mission entrusted you by Christ for the good of the universal Church.

Les amis de la Fondation Jean Paul II de la langue française, vous expriment leur attachement à votre personne et à votre service pour l'Eglise universelle.

DZIĘKUJĘ BOGU ZA WSZELKIE DOBRO ZRODZONE Z INICJATYWY FUNDACJI

Słowa skierowane przez Ojca Świętego do Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II, 4 listopada 2003 r.

Serdecznie witam wszystkich tu obecnych. Dziękuję drogim Księżom Arcybiskupom za życzliwe słowa, jakie skierowali pod moim adresem. Witam pielgrzymów z archidiecezji gdańskiej, którzy zgodnie z wieloletnią już tradycją towarzyszą mi w dniu mojego patrona św. Karola Boromeusza. Pozdrawiam również pielgrzymów z archidiecezji gnieźnieńskiej oraz z diecezji tarnowskiej z ich Biskupami. Bardzo dziękuję za waszą obecność. Serdeczną wdzięcznością obejmuję wszystkich artystów, którzy przygotowali ten piękny program.

W sposób szczególny pragnę pozdrowić członków i przyjaciół Fundacji Jana Pawła II, która zorganizowała dzisiejszy uroczysty wieczór. Jestem wdzięczny, że stał się on okazją do spotkania z szeroką rzeszą rodaków – mieszkańców Rzymu i przybyszów z różnych krajów świata. Dawno już takiego spotkania nie było. Wpisuje się ono niejako w cel, jaki postawiła sobie Fundacja przed dwudziestu dwu laty. Jak to bowiem zostało zapisane w pierwotnym Statucie, celem Fundacji jest działalność religijna, kulturalna, naukowa, duszpasterska i dobroczynna na rzecz Polaków z kraju i emigracji, ułatwiająca umacnianie i rozwijanie tradycyjnych więzów istniejących między narodem polskim a Stolicą Świętą, upowszechnianie dorobku polskiej kultury chrześcijańskiej, pogłębianie studium nauki Kościoła. Dziś zakres działalności Fundacji bardzo się rozszerzył, tak że ma ona charakter międzynarodowy. Niemniej nie możemy zapominać o tych polskich korzeniach. Dobrze, że w ten poetycki sposób zostały one dziś przypomniane.

(Poniżej tekst przetłumaczony z języka angielskiego)

Są tu dziś obecni Przyjaciele Fundacji ze Stanów Zjednoczonych, Kanady i Indonezji. Serdecznie ich pozdrawiam i dziękuję za pełne entuzjazmu i wielkoduszne uczestnictwo w tym dziele. Jestem wam wdzięczny nie tylko za materialne wspieranie Fundacji, lecz także za twórcze inicjatywy o charakterze religijnym i kulturalnym, które przyczyniają się do nowej ewangelizacji i do szerzenia kultury przenikniętej duchem chrześcijańskim. Niech Bóg wam błogosławi!

Je vous salue aussi, chers amis de la Fondation qui venez de France. Je sais tout ce qui est réalisé grâce à votre action, à votre témoignage de foi et à votre attachement au Successeur de Pierre. Je vous remercie de l'aide que vous apportez à la Fondation et à toutes les personnes qui bénéficient de ses initiatives. Je prie Dieu afin qu'il vous soutienne par sa grâce et sa Bénédiction.

(Poniżej tekst przetłumaczony z języka włoskiego)

Pozdrawiam serdecznie gości przybyłych z Rzymu i z Włoch. Z wdzięcznością stwierdzam, że Fundacja

może rozwijać swoją działalność w tym kraju dzięki życzliwości i wsparciu, z jakimi się tu spotyka. W sposób szczególny dziękuję ks. kard. Camillo Ruiniemu i Konferencji Episkopatu Włoch za pomoc materialną, udzielaną młodym z krajów dawnego bloku wschodniego, którzy studiują w Lublinie, Warszawie i Krakowie. Jest to znaczący wyraz solidarności Kościoła we Włoszech z Kościołami wciąż jeszcze leczącymi rany, które zostawiła miniona epoka. Niech dobry Bóg wynagrodzi wam waszą dobroć.

Dziś razem z wami dziękuję Bogu za wszelkie dobro, jakie na przestrzeni dwudziestu dwu lat zrodziło się z inicjatywy Fundacji. Dzięki bezinteresownemu wysiłkowi wielu ludzi, tysiące pielgrzymów przybywających do Rzymu z różnych stron świata mogły znaleźć duchową opiekę i wszelką konieczną pomoc. Wielu z nich mogłem spotkać osobiście. Zawsze napełniało mnie radością ich świadectwo wiary, a ich modlitwa i wiele dowodów duchowej jedności z Następcą Piotra były dla mnie źródłem otuchy i siły. Ufam, że Fundacja nadal będzie wspomagać wszystkich, którzy przybywają do Wiecznego Miasta, aby umacniać swoją wiarę w Chrystusa oraz w jeden święty, powszechny i apostolski Kościół.

Fundacja podjęła troskę o zabezpieczenie dokumentów dotyczących pontyfikatu i o krzewienie nauczania Magisterium Kościoła. Trzeba, aby dziedzictwo dobra, jakie z łaski Bożej zrodziło się w tym czasie, pozostało dla przyszłych pokoleń. Na przestrzeni ostatniego ćwierćwiecza dokonało się wiele znaczących wydarzeń w Kościele i na świecie, które świadczą o tym, że nasze ludzkie, nieudolne działania wpisują się w plany dobroci Boga i przynoszą owoce dzięki Jego łasce. Nie można o tych wydarzeniach zapomnieć. Niech pamięć o nich kształtuje chrześcijańską tożsamość przyszłych pokoleń i niech będzie motywem do dziękczynienia Bogu za Jego dobroć.

Trudno nie wspomnieć o osiągnięciach Fundacji na polu krzewienia chrześcijańskiej kultury. Dzięki wysiłkowi ludzi nauki i materialnemu wsparciu Fundacji ukazało się wiele cennych publikacji, które przybliżają współczesnym tajniki historii, rozwój filozofii i teologii. Najbardziej cenne jest jednak to dzieło, które na stałe zostawia ślad w sercach i umysłach młodych ludzi. Dzięki Fundacji setki studentów z dawnych krajów komunistycznych mogły skorzystać ze stypendiów naukowych i ukończyć w Polsce studia w różnych dyscyplinach. Powracają oni do swych rodzinnych krajów, aby tam służyć swoją wiedzą i świadectwem wiary tym, którzy przez lata byli pozbawieni dostępu do nauki i szeroko rozumianej kultury inspirowanej duchem Ewangelii. Kilkakrotnie dane mi było spotkać tych młodych ludzi i nigdy nie opuszczało mnie przekonanie, że stanowią oni skarb, z którego możemy być dumni.

Minęły dwadzieścia dwa lata od dnia 16 października 1981 roku, w którym podpisałem pierwszy Statut Fundacji. Ten dokument, w którym zostały określone zarówno cele, jak i środki, na przestrzeni lat dał podstawy do rozwijania wielu inicjatyw religijnych, kulturalnych i duszpasterskich, które przyniosły błogosławione owoce. Jednak doświadczenie nabyte podczas tych dwóch dziesięcioleci pokazało, że konieczne jest dostosowanie Statutów Fundacji do współczesnych wyzwań. Dlatego Rada Fundacji przedstawiła projekt zmian w Statucie, który – zachowując ważność dekretu założycielskiego – zaaprobowałem i potwierdziłem w dniu 16 października, równo dwadzieścia dwa lata od ustanowienia Fundacji. W tym uroczystym momencie pragnę przekazać Przewodniczącemu Rady Fundacji Arcybiskupowi Szczepanowi Wesołemu nowy Dekret, na mocy którego od dziś obowiązywać będzie odnowiony Statut Fundacji. Oby pomógł on skuteczniej realizować cele, jakie przyświecały założycielom u początków tego pontyfikatu.

Raz jeszcze dziękuję wszystkim za życzliwość. Proszę was o modlitwę i o wytrwanie w czynieniu dobra. Z serca wszystkim błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

TROSKA O CZŁOWIEKA – W CENTRUM PAPIESKIEGO NAUCZANIA

Kazanie wygłoszone przez ks. abp. J. Kowalczyka podczas Mszy św. w kościele Ducha Świętego

Te Deum laudamus!

Tymi słowami włączamy się w modlitwę dziękczynną Kościoła powszechnego za 25 lat pontyfikatu Jana Pawła II i za obfite owoce papieskiej posługi, które ubogaciły Kościół i świat współczesny. Dziękujemy organizatorom spotkania i wszystkim uczestnikom tej wspólnoty eucharystycznej, których serdecznie witam i pozdrawiam.

Jan Paweł II, od 25 lat głowa Kościoła powszechnego, syn ziemi i Kościoła krakowskiego, wyrósł w czasie II Rzeczypospolitej, która wychodziła z okresu rozbiorowego zniewolenia z nadzieją zbudowania wspólnoty społecznej; sprawiedliwej, wolnej, określającej jasno prawa i obowiązki wszystkich, którzy ją stanowić mieli; wymarzonej, wymodlonej, okupionej wielorakim cierpieniem Ojczyzny, która przez 123 lata nie istniała na mapach Europy. Z taką wizją, nadzieją i wiarą pokolenie Karola Wojtyły patrzyło w przyszłość Kościoła i społeczeństwa polskiego okresu międzywojennego.

Te nadzieje i wizje zostały zakłócone wydarzeniami II wojny światowej. Poznał więc dorastający młodzieniec smak wolności i pokoju, ale także gorzki smak wojny i wszelkich nieszczęść, które wojna ze sobą niesie. W tym czasie i w tych okolicznościach odkrył Karol Wojtyła swe powołanie kapłańskie i przyjął święcenia, oddając się całkowicie na wyłączną służbę Bogu i ludziom. Doświadczenia okresu powojennego sprawiły, że nie było i nie jest mu obce zmaganie się Kościoła z materializmem dialektycznym i praktycznym oraz podejmowanie dialogu ze

współczesnym światem. Uczestniczył w pracach Soboru i w synodach biskupów. Wszystko to kształtowało w pewien sposób jego szczególną świadomość Kościoła powszechnego i świata; świadomość, której zapewne nie mieli ci, którzy wyrośli w warunkach dobrobytu i wolności graniczącej czasami ze swawolą.

Konklawe w dniu 16 października 1978 r. było więc wydarzeniem historycznym i bezprecedensowym w dziejach Kościoła powszechnego epoki nowożytnej. Sam fakt, że obdarzono zaufaniem Kardynała wywodzącego się z Polski, wyrosłego w specyficznej sytuacji, i powierzono mu odpowiedzialność za cały Kościół było czymś wyjątkowym i należy podziwiać odwagę kardynałów, którzy takiego wyboru dokonali. Z perspektywy czasu dostrzegamy w tym wydarzeniu szczególne działanie Ducha Świętego.

Ten Kardynał, który uformował swoją duchowość i swoje myślenie, także poprzez zgłębianie i rozwijanie filozofii personalizmu chrześcijańskiego, był człowiekiem szczególnie przygotowanym do tego, aby przewodzić Kościołowi powszechnemu w jego ziemskim pielgrzymowaniu. Dlatego też jego pontyfikat stał się punktem zwrotnym w procesie przemian świadomości Europy i świata na przestrzeni ostatnich 25 lat. W wielu wymiarach życia społecznego stał się znakiem sprzeciwu wobec wszelkich form zakłamania, przemocy i gwałtu. Stał się rzecznikiem aspiracji wielu narodów i ludów do życia w wolności, zwłaszcza wolności dzieci Bożych i obrońcą godności człowieka oraz jego niezbywalnych praw.

O wielkości jego misji świadczy między innymi 14 encyklik opublikowanych na przestrzeni 25 lat posługi. Nie sposób omówić tutaj dokładnie istotnego przesłania, zawartego w każdej z tych encyklik. Skoncentrujmy się zatem na jednym wątku, zarysowanym najmocniej w encyklice *Redemptor hominis* (1979), powracającym później w dalszym nauczaniu. Chodzi o człowieka. Można powiedzieć, że troska o człowieka stoi w centrum papieskiej teologii i posługi. W pierwszej encyklice, która jest niejako syntezą doświadczeń zdobytych na drodze, którą Jan Paweł II przebył jako Pasterz Kościoła i myśliciel naszych czasów, znajdujemy dobrze nam znane stwierdzenie: **«człowiek jest pierwszą i podstawową drogą Kościoła»**. Zaraz potem jednak Papież dodaje: **«drogą wyznaczoną przez samego Chrystusa, drogą, która nieodmiennie prowadzi przez Tajemnicę Wcielenia i Odkupienia»** (n. 14). To właśnie w Chrystusie zostało objawione, kim jest człowiek i jaką drogą powinien pójść, aby znaleźć życie. Istotę człowieka możemy pojąć tylko wtedy, gdy punktem wyjścia będzie człowiek doskonały, gdy wpatrywać się będziemy w Tego, który w całej pełni urzeczywistnia naturę ludzką, w Jezusa Chrystusa. Tylko On wie, co jest w człowieku, i tylko On może to człowiekowi w pełni objawić. Stąd przejmujące wołanie na placu św. Piotra w dniu inauguracji pontyfikatu: **«Otwórzcie drzwi Chrystusowi»** (22 X 1978).

Problemu człowieka nie można więc oddzielić od problemu Boga. W tej sytuacji nietrudno zrozumieć pojawienie się dwu następnych encyklik, które wraz z pierwszą utwo-

rzą tryptyk trynitarny.

Dives in misericordia (1980) – Bóg bogaty w miłosierdzie – to zwięzłe, ale jakże wymowne określenie Boga Ojca. Szczególnie nam Polakom, a tym bardziej tym żyjącym w środowisku krakowskim, nietrudno się domyślić, że impulsem do podjęcia tego tematu była dla Ojca Świętego mistyczna duchowość zakonnicy z krakowskiego klasztoru, Siostry Faustyny Kowalskiej, którą potem wyniósł do chwały ołtarzy. Wielkość i piękno obrazu Ojca ukazuje Jan Paweł II w encyklice przede wszystkim przez głęboką interpretację ewangelicznej przypowieści o miłosiernym Ojcu.

W encyklice o Duchu Świętym, *Dominum et Vivificantem* (1986), pojawia się temat prawdy i sumienia. Duch Święty obdarowuje prawdą sumienia i pewnością Odkupienia. W procesie nawrócenia niepokój sumienia zranionego kłamstwem przemienia się w leczącą i zdolną do cierpienia miłość. Źródłem mocy do tej przemiany jest właśnie Duch Święty. Mamy więc w tej encyklice nie tylko trafnie postawioną diagnozę, ale i wskazane skuteczne rozwiązania.

Kolejną, po tryptyku trynitarnym, ważną grupą dokumentów są encykliki społeczne: *Laborem exercens* (1981), *Sollicitudo rei socialis* (1987) i *Centesimus annus* (1991), w których myśl antropologiczna zostaje zastosowana do problematyki społecznej naszych czasów. Ojciec Święty upomina się w nich z całą mocą o godność człowieka, podkreślając jego nadrzędność względem środków produkcji, wskazując na pierwszeństwo pracy w stosunku do kapitału i prymat etyki nad techniką. Człowiek zawsze jest celem, nigdy środkiem. W świetle tej podstawowej prawdy rozpatrywane są ważne kwestie społeczne współczesnego świata.

W encyklikach poświęconych problematyce eklezjologicznej ukazuje Ojciec Święty Kościół od wewnątrz, w sposób szczególny w ostatniej encyklice *Ecclesia de Eucharistia* (2003), w której uwydatnia rolę Kościoła w tworzeniu komunii. Podejmuje też niezwykle istotną kwestię relacji, w których żyje Kościół. Pierwszą z nich jest dialog ekumeniczny, rozumiany jako troska o jedność osób ochrzczonych. Temat ten podejmują głównie encykliki *Ut unum sint* (1995) i *Slavorum apostoli* (1985). W encyklice *Redemptoris missio* (1990) dominuje natomiast kwestia relacji z wyznawcami religii niechrześcijańskich lub z niewierzącymi. Głoszenie im Chrystusa zawsze pozostaje obowiązkiem, ponieważ tylko Chrystus może odpowiedzieć na ich najgłębsze potrzeby i pragnienia.

Pozostaje jeszcze jedna grupa papieskich dokumentów, w których troska o godność człowieka znajduje swój szczególny wyraz. Są to encykliki o tematyce antropologicznej: *Veritatis splendor* (1993), *Evangelium vitae* (1995) i *Fides et ratio* (1998). Pierwsza z nich włącza się w światową debatę nad ethosem, który stał się dziś sprawą życia i śmierci ludzkości. Ojciec Święty łączy i jednoczy antropocentryzm z teocentryzmem, stwierdzając: **«Rozum czerpie swoją prawdę i autorytet z prawa odwiecznego, które nie jest niczym innym, jak samą Mądrością Bożą»** (n. 40). To odniesienie do Boga jest dla człowieka bardzo ważne. Tylko wtedy bowiem, gdy istnieje dobro absolutne, dla którego warto umrzeć, gdy wieczne zło nie stanie się nigdy dobrem, człowiek może czuć się bezpieczny w obliczu dyktatur różnych ideologii.

O uznanie absolutnej godności życia ludzkiego upomina się Jan Paweł II w encyklice *Evangelium vitae*. O wartości człowieka decyduje fakt, że jest on obrazem Boga. Chrystus umarł za każdego człowieka. To nadaje każdemu człowiekowi wartość nieskończoną i absolutnie nienaruszalną godność. Tę godność odkryć można w pełni tylko na płaszczyźnie wiary, dlatego właśnie wiara broni człowieka przed nim samym, przed stwarzaną niekiedy pozorną moralnością prowadzącą do samozniszczenia.

Podobny wydźwięk ma także trzecia i ostatnia z tej grupy encyklik, która jest zachętą do szukania prawdy. Wiara nie przeciwstawia się rozumowi, nie chce go uciszać, ale sprawia, że rozum

przestaje się bać wielkich pytań o Boga, śmierć, wieczność, życie moralne. Zadaniem wiary jest pobudzanie rozumu do nowej odwagi w poznawaniu prawdy. Znowu więc chodzi tu o człowieka, który bez pomocy wiary nie potrafi odpowiedzieć na wielkie pytania dotyczące w sposób istotny jego egzystencji, a bez odpowiedzi na te pytania nie może być w pełni szczęśliwy.

Zarysowałem tu pokrótce tylko jeden wątek przewijający się w całym nauczaniu Ojca Świętego Jana Pawła II, a znajdujący swój szczególny wyraz w encyklikach. Z pewnością takich wątków można by przytoczyć sporo. Służy temu i służyć ma Fundacja Jana Pawła II, której jesteśmy przyjaciółmi i którą wspieramy na różne sposoby. Jednym z zadań Fundacji, jak wiemy, jest zbieranie dokumentacji tego pontyfikatu, czyli przede wszystkim nauczania Jana Pawła II, a następnie coraz głębsze poznawanie tego papieskiego nauczania i upowszechnianie go w świecie. Czynimy to na różne sposoby jako przyjaciele Fundacji. Jedni troszczą się o komplet dokumentów, inni rozpracowują myśl papieską pisząc rozprawy naukowe, czy popularno-naukowe, inni jeszcze poprzez pomoc materialną, aby ta dokumentacja była zabezpieczona w odpowiednich pomieszczeniach i aby udzielić pomocy stypendialnej dla młodzieży, która w sposób szczególny chce zgłębiać, upowszechniać nauczanie Ojca Świętego i nim żyć.

Dziś, w tej rzymskiej świątyni Ducha Świętego, dziękujemy Bożej Opatrzności za to, że w dawnej stolicy Polski i kolebce myśli naukowej, której symbolem są Uniwersytet Jagielloński i Papieska Akademia Teologiczna mogła wyrosnąć taka osobowość i taki duch, który wniósł w rzeczywistość współczesnego świata wielki kapitał myśli, wiary, nadziei. Może on pięknie zaowocować, jeśli zostanie zrozumiany, przyjęty i wykorzystany.

Niech ten dzisiejszy dzień będzie – oprócz dziękczynienia – okazją do refleksji nad naszymi zadaniami, które stają przed nami, Przyjaciółmi Fundacji, jako wyzwania w kontekście papieskiego nauczania i mają przemieniać świat, by stawał się coraz bardziej ludzki, by człowiek – doprowadzony do spotkania z Chrystusem Odkupicielem – w Nim odnajdywał swoją godność, wielkość i radość życia.

Niech nas w tym dziele wspomaga Matka Boża Różańcowa, którą w sposób szczególny czciliśmy w Roku Różańca świętego. Amen.

Encykliki Ojca Świętego Jana Pawła II (chronologicznie):

1. *Redemptor hominis* (1979)
2. *Dives in misericordia* (1980)
3. *Laborem exercens* (1981)
4. *Slavorum apostoli* (1985)
5. *Dominum et Vivificantem* (1986)
6. *Sollicitudo rei socialis* (1987)
7. *Redemptoris Mater (1987)*
8. *Redemptoris missio* (1990)
9. *Centesimus annus* (1991)
10. *Veritatis splendor* (1993)
11. *Ut unum sint* (1995)
12. *Evangelium vitae* (1995)
13. *Fides et ratio* (1998)
14. *Ecclesia de Eucharistia* (2003)

Ks. abp Józef Kowalczyk

UROCZYSTY KONCERT W WARSZAWIE Z OKAZJI 25-LECIA PONTYFIKATU OJCA ŚWIęTEGO JANA PAWŁA II

Przypadająca w bieżącym roku 25. rocznica wyboru Ojca Świętego Jana Pawła II dała sposobność do żarliwej modlitwy, poważnej refleksji, ale także niekiedy do rachunku sumienia. Stanowiła okazję do wyrażenia szacunku oraz uczuć radości i wdzięczności wobec Ojca Świętego Jana Pawła II. W ten nurt świętowania włączyło się także Towarzystwo Fundacji Jana Pawła II w Polsce, które wraz z Filharmonią Narodową w Warszawie zorganizowało uroczysty koncert. Odbył się on 21 października 2003 roku. Honorowy patronat nad nim objęli Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski i Prymas Polski Józef Kardynał Glemp. Na koncercie obecni byli: Ksiądz Kardynał Józef Glemp, biskupi członkowie Konferencji Episkopatu oraz Premier Rządu, Marszałkowie Sejmu i Senatu.

Pani Ewa Bednarkiewicz, Prezes Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Polsce, napisała w liście do pana Antoniego Wita, Dyrektora Artystycznego i Naczelnego Filharmonii Narodowej: *„Miłość do Ojca Świętego traktujemy jako nieustanne zobowiązanie do podejmowania inicjatyw, które wspierają cele Fundacji Jana Pawła II. Dzisiejszy Jubileuszowy Koncert w Filharmonii Narodowej, zorganizowany we współpracy z Towarzystwem Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Polsce, jest jednym z dowodów takiego działania. Jest także przejawem troski o rozwój i zachowanie dziedzictwa polskiej kultury chrześcijańskiej. Przede wszystkim jednak jest hołdem dla Jana Pawła II za 25 lat niezwykłego Pontyfikatu.*

Propozycję współpracy przy tym koncercie przyjęłam z wielką wdzięcznością od Dyrektora Naczelnego i Artystycznego Filharmonii Narodowej Antoniego Wita.

Wszystko, co można uczynić dla Papieża Polaka Jana Pawła II jest zawsze zaszczytem i wielką radością. Dlatego też chciałabym w imieniu Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Polsce i swoim własnym złożyć niniejszym na ręce Pana Antoniego Wita, Dyrektora Artystycznego i Naczelnego Filharmonii Narodowej, gorące podziękowanie za współpracę i okazane mi zaufanie."

Koncert składał się z trzech części. W pierwszej warszawscy aktorzy: Maja Komorowska, Gustaw Holoubek i Piotr Adamczyk recytowali teksty poetyckie Karola Wojtyły oraz fragmenty *Tryptyku Rzymskiego*. W pamięci słuchaczy pozostała szczególnie recytacja części III *Tryptyku* w wykonaniu Gustawa Holoubka.

Następnie orkiestra z towarzyszeniem chóru Filharmonii Narodowej wykonała utwór Wojciecha Kilara *Angelus*. Utwór ten to plon związków kompozytora z Jasną Górą, gdzie Kilar spędził wiele czasu, także żyjąc wśród zakonników i modląc się z nimi. Miejsce to stało się dla artysty w latach osiemdziesiątych przyczyną duchowego przełomu. *Angelus* jest muzyczną apoteozą różańca. Warto tutaj zacytować słowa kompozytora, które wyjaśniają, co stało się inspiracją do napisania tego niezwykłego utworu: *„Do czasów Jasnej Góry nie istniał w moim życiu Różaniec. Kiedy odmawiałem go w tłumie w czasie stanu wojennego przed Cudownym Obrazem, wydawało mi się, że to najlepsza modlitwa za Ojczyznę. Odtąd stał się moim nieodłącznym towarzyszem. (...) W* Angelusie *pojawia się novum – utwór zaczyna się od odmawiania Różańca. Nie chciałem szokować, ale dać wyraz temu, że dla nas, wierzących, to nie tylko słowa, poezja, ale treść i sens. Zwykle Ave Maria jest słodkie, liryczne, kontemplacyjne, kojarzy się z zachwytem niebiańskim i niebieskim. A moje zrobiło się dramatyczne. Nie wiedziałem tego w trakcie pisania, dopiero po fakcie zorientowałem się, że kulminacyjnym punktem Angelusa stało się słowo 'teraz' z fragmentu 'Módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci'. To była prośba do Maryi o ratunek w czasach stanu wojennego. (...) Ten mój Różaniec narasta. Najpierw śpiewa parę osób, potem dochodzą chóry, głosy, perkusja. Przy dziesiątym 'Zdrowaś Mario' wybucha dramatycznym akordem okrzyk 'Jezus'! Po nim następuje kulminacja: powtarzanie znaczącego słowa 'teraz'. Wszystko kończy się ukojeniem, wyciszeniem. Opisuję swój utwór, bo uformowała go Jasna Góra. Rękopis złożyłem jej jako wotum."*

Ostatnią część koncertu stanowiło wykonanie Mszy C-dur Koronacyjnej KV 317 Wolfganga Amadeusza Mozarta. Orkiestrą symfoniczną i chórem Filharmonii Narodowej kierował Antoni Wit, wybitny artysta, który dyrygował już niemal we wszystkich najważniejszych ośrodkach Europy, obu Ameryk, Bliskiego i Dalekiego Wschodu. Poziom artystyczny wykonania muzycznego wzbudził entuzjazm wypełnionej po brzegi sali Filharmonii Narodowej w Warszawie. Oklaski uciszyły się dopiero wówczas, kiedy orkiestra zasiadła znów za pulpitami. Zabrzmiało pełnym głosem *Alleluja* G. F. Haendla. Publiczność wstała i na stojąco wysłuchała muzyki, która lepiej niż słowa wyraziła to, co wszyscy zebrani szczególnie czuli tego wieczoru – wdzięczność Panu Bogu za 25 lat Pontyfikatu Papieża Polaka.

Koncert ten był wielkim i pięknym wydarzeniem artystycznym, a także niezwykłym przeżyciem duchowym dla słuchaczy. Słowa podziękowania należy, jak zauważył Ksiądz Prymas w liście przesłanym do organizatorów, skierować *do zasłużonego już Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II i naszej wspaniałej Filharmonii Narodowej za tak piękne wyrażenie uczuć nas wszystkich.*

Ks. Ryszard Krupa SCJ

KOŁO PRZYJACIÓŁ FUNDACJI W PÓŁNOCNEJ KALIFORNII UCZCIŁO SREBRNY JUBILEUSZ PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

Koło Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Północnej Kalifornii bardzo uroczyście obchodziło 25-lecie pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II w niewielkiej, ale własnej kaplicy w Martinez. Starannie przemyślana dekoracja podkreślała charakter uroczystości. Pod prawym ramieniem krzyża zawieszono portret Ojca Świętego Jana Pawła II; pod lewym – godło papieskie. Wymowne znaczenie miały rozpostarte flagi Watykanu, USA i Polski oraz sztandar kombatantów II wojny światowej SPK Koło nr 49. Kaplicę odświętnie udekorowano kwiatami koloru biało-żółtego oraz biało-czerwonego.

Uroczystą Mszę św. celebrował nowy biskup Allen H. Vigneron w asyście ks. Alexandra Snydera, o. Roberta Wawera SJ oraz dwóch diakonów: Mirosława Bożek i Witolda Cichonia. Doskonale przygotowany chór pod dyrekcją Anny Drozdowski śpiewał pieśni, między innymi «Polak na Watykanie». Dzieci ze Szkoły Języka Polskiego im. Jana Pawła II w Walnut Creek deklamowały poezje Ojca Świętego oraz dziękowały naszemu wielkiemu Rodakowi za trud służenia Bogu i całemu światu. Światowej sławy harfistka pani Liliana Osses Adams przygotowała i zaprezentowała naszej społeczności program muzyczno-poetycki z własnymi utworami na harfę oraz poezje Jego Świątobliwości Jana Pawła II, jak też poezje poświęcone naszemu wielkiemu Rodakowi, następcy św. Piotra. W repertuarze artystki znalazły się fragmenty poematów: «Pieśń o Bogu ukrytym», «Kamieniołom», «Myśląc Ojczyzna», «Tryptyk rzymski», «Magnificat», którym towarzyszyła wykonana mistrzowsko na harfie muzyka Bacha, Beethovena, Chopina, Schumanna, Debussy i innych kompozytorów.

Po Mszy św. i programie muzyczno-poetyckim wszyscy parafianie i goście byli zaproszeni na wspólny posiłek. Tutaj też miało miejsce spontaniczne dzielenie się wrażeniami, a pod adresem pani Liliany Osses Adams, jak również występujących dzieci i harcerzy padały miłe słowa uznania. Radością napawała też zebranych obecność pośród nas ks. bp. Allena H. Vigneron. Koło Przyjaciół w Północnej Kalifornii zaprezentowało program muzyczno-poetycki poświęcony Janowi Pawłowi II w San Francisco, w Martinez i w San Jose.

Witold Cichoń

FUNDACJA JANA PAWŁA II
JOHN PAUL II FOUNDATION

VIA DI PORTA ANGELICA, 63 - 00193 ROMA - tel.(fax 39(06- 6861844 - e-mail& jp2f@nettuno.it

UNIWERSYTET LETNI KULTURY POLSKIEJ

RZYM 14 czerwca — 3 lipca 2004

1. *ORGANIZATORZY* — Fundacja Jana Pawła II oraz Katolicki Uniwersytet Lubelski. Inauguracja 14 czerwca, godz. 18.00; zakończenie 3 lipca, godz. 12.00.

2.*TEMAT OGÓLNY:* **PRL: 1945–1989. HISTORIA I KULTURA. ZWIĄZKI Z KULTURĄ EUROPEJSKĄ I ŚWIATOWĄ.**

3. *PROGRAM* — Wykłady i seminaria z następujących przedmiotów: dawna i najnowsza historia Polski, myśl religijno-moralna Jana Pawła II, społeczno-gospodarcza sytuacja Polski, literatura polska, sztuka polska, polski film i teatr, muzyka polska, polska literatura i sztuka na emigracji, Kościół na emigracji, wkład polskiej emigracji w kulturę światową.

Wykłady w języku polskim i angielskim.

Studenci mogą uzyskać 5 punktów – credits; po 1 punkcie (10 godzin wykładowych + zdany egzamin) z następujących przedmiotów: historia Polski, literatura polska, sztuka polska, społeczeństwo polskie po II wojnie światowej, polski film i teatr.

WYCIECZKI: zwiedzanie Rzymu i Muzeów Watykańskich, Asyżu, Orvieto, Monte Cassino i Pompei.

Przewidziana audiencja z Ojcem Świętym.

4. *ZAKWATEROWANIE, POSIŁKI, WYKŁADY* — DOM POLSKI JANA PAWŁA II, Via Cassia 1200, 00189 Roma, tel. 39/06-303-651-81; 06-303-103-98; fax: 39/06-303-104-46 /zakwaterowanie w pokojach dwuosobowych/

5. *KOSZT* — Opłata za uczestnictwo w zajęciach, mieszkanie i wyżywienie w Domu Polskim oraz udział w wycieczkach wynosi 1150 dolarów USA (dla studentów 1000 dolarów). Przejazd do Rzymu oraz bilety wstępu do muzeów opłaca uczestnik.

6. *ZGŁOSZENIA* kierować **do 15 maja 2004 roku**. Przy zapisie obowiązuje przedpłata w wysokości 300 dolarów lub równowartość w innej walucie, którą potrąca się od kosztów uczestnictwa. Zwrot przedpłaty, w wypadku rezygnacji z uczestnictwa, do 15 maja 2004. Zgłoszenie wraz z czekiem lub M.O. prosimy przesłać pod podany adres:

FUNDACJA JANA PAWŁA II
Via di Porta Angelica 63
00193 Roma
ITALIA
tel. 39/06-9761-7577; tel/fax 39/06- 686-1844;
e-mail: jp2f@nettuno.it http:// www.jp2f.opoka.org.pl

UWAGA! W przypadkach dłuższego pobytu w Domu Polskim uczestnik indywidualnie dokonuje rezerwacji przynajmniej miesiąc wcześniej i reguluje należność na miejscu w Domu Polskim. Cennik: nocleg – 20$. Posiłki: śniadanie + kolacja – 20$, obiad – 15$.

PAPAL AUDIENCE WITH FRIENDS AND BENEFACTORS OF THE JOHN PAUL II FOUNDATION

On Tuesday, November 4, 2003, the Holy Father met with the Administration, Friends, and Benefactors of the John Paul II Foundation in the Pope Paul VI Audience Hall at the Vatican. On the occasion of the Holy Father's Name Day, they were joined by pilgrims from the dioceses of Gdansk, Gniezno, Lodz, and Tarnow, together with their bishops. The audience enjoyed the concert-presentation of music and readings entitled "A Blessed Sowing." The participants in the program were well-known Polish actors and singers: Danuta Stenka, Piotr Adamczyk, Bogdan Brzyski, Wlodzimierz Matuszak, Krzysztof Pieczynski, Artur Zmijewski, Edyta Geppert, Halina Frackowiak, and Stanislaw Soyka.

The entrance of the Holy Father into the Audience Hall evoked a great and enthusiastic response. Archbishop Szczepan Wesoly addressed the Holy Father in the name of the Friends of the Foundation. The Holy Father then spoke underlining the important moment of the introduction of new Statutes after 22 years of operation. The Holy Father presented the new statutes to the Chairman of the Administrative Board, Archbishop Wesoly.

The Chairman of the Board of the Foundation directed these words to the Holy Father:

Holy Father,

There are present here the Benefactors of the Foundation that carries your name. This year's meeting coincides with the 25th anniversary of your Pontificate and the unveiling at the Polish Home on Via Cassia of the VII Memorial Plaque of Benefactors of the Foundation.

Gathered on this your name day we wish to express above all gratitude to Your Holiness for the inspiration, which brought into being the Institute of Polish Culture at the very beginning of the Pontificate. The Institute was based on Christian values. After lengthy discussions Your Holiness brought into being the Foundation, which attempts to realize the goals and purposes that were suggested by Your Holiness.

In the name of those members of the Friends Chapters of the Foundation present here from various European countries, from the United States, Canada and Indonesia, we wish to express our great joy that Your Holiness is so interested in the Foundation. This interest finds expression today in the fact that for at least a short time Your Holiness wishes to meet with the members of the Foundation. We are grateful to Your Holiness for the many addresses you have already directed to the members in the past. We also thank God for the many years of pastoral service you have rendered to the universal Church. We wish to express our attachment to our faith and assure Your Holiness that we strive to live by the precepts of our faith and of the teachings of the Holy Father. We express deep gratitude to Your Holiness for your example of untiring efforts to fulfill your pastoral vocation.

We wish Your Holiness, as you yourself said, will be able to continue to realize your Petrine service in the Church, in the spirit and purpose of Christ.

Here are also present generous donors of the Foundation who do not speak Polish. I would like on behalf of them express to Your Holiness words of filial devotion and their best wishes to Your Holiness to continue courageously the mission entrusted to you by Christ for the good of the universal Church.

Les amis de la Fondation Jean Paul II de la langue française, vous expriment leur attachement à votre personne et à votre service pour l'Eglise universelle.

I THANK GOD FOR EVERY GOOD ACHIEVED THROUGH INITIATIVES TAKEN BY THE FOUNDATION

The Holy Father's Address to Friends and Benefactors of the John Paul II Foundation, delivered in Polish, English, French and Italian.

I cordially welcome all of you here present and thank the dear Archbishops for their kind words. I greet the pilgrims from the Archdiocese of Danzig who, according to the tradition started some years ago, join me on the feast day of my Patron Saint, St Charles Borromeo. I also greet the pilgrims of the Dioceses of Gniezno and of Tarnów, together with their Bishops. Thank you very much for coming. My heartfelt appreciation goes to all of the artists who have prepared this fine programme.

At the service of Polish people at home and abroad

In a particular way, I would like to greet the members and friends of the John Paul II Foundation who have organized this festive evening. I am grateful because this has become the occasion to meet a large group of my fellow countrymen: residents of Rome and those who have come from various parts of the world. It has been a long time since we have had a get-together of this sort. In a certain sense, this is inscribed in the purpose that was given to the Foundation 22 years ago. Indeed the original Statutes state that the Foundation's religious, cultural, scientific, pastoral and charitable work is placed at the service of the Polish people who live in Poland and those who have emigrated, in order to facilitate the consolidation of the traditional ties that exist between Poland and the Holy See, and to help spread the patrimony of Polish Christian culture and in-depth study of Church doctrine. Today the Foundation's scope and work have been extended and have taken on an international character. Nevertheless, we cannot forget the Polish roots; it is good that today they were remembered in this poetic way.

Foundation exists not only in Europe, but also in the United States, Canada, Indonesia

Friends of the Foundation in the United States, Canada and Indonesia are present today. I cordially greet them and express my gratitude to them for their willing and generous participation in this work. I thank you not only for your material support for the Foundation but also for your active initiatives of a religious and cultural nature, which become opportunities for evangelization and for spreading a culture permeated by the Christian spirit. God bless you!

Then I greet the Foundation's friends who have come from France. I know how much good is done thanks to your dedication, your witness of faith and affection for the Successor of Peter. I thank you for the help you give to the Foundation and to all those who benefit from your initiatives. I pray that God may sustein you with his grace and blessing.

I cordially greet the guests who have come from Rome and Italy. I gratefully affirm that in this country the Foundation is able to develop its activity in an atmosphere of benevolent support. I express my particular thanks to Cardinal Camillo Ruini and to the Italian Bishops' Conference for the material contribution to the work of educating the young people from the former Eastern Bloc countries who are studying in Lublin, Warsaw and Kraków. It is a meaningful expression of the solidarity of the Church in Italy with those Churches that continue to heal the wounds of the past. May the good Lord reward your kindness.

Main fields of the Foundation's activity

Today, together with you, I give thanks to God for every good that, in the span of 22 years, has been achieved through initiatives taken by the Foundation. Thanks to the generous effort of numerous persons, thousands of pilgrims who come to Rome from various parts of the world have been able to find spiritual assistance and much needed help of all sorts. I was personally able to encounter many of them, and their witnesses of faith and prayer always filled me with joy. The numerous proofs of spiritual union with the Successor of Peter were sources of encouragement and strength for me. I trust that the Foundation will continue to assist all those who come to the Eternal City to strengthen their faith in Christ and in the one, holy, catholic and apostolic Church.

The Foundation is committed to preserving the documents relating to this Pontificate and to spreading the teachings of the Church's Magisterium. It is necessary that this patrimony of good, born in this period of history by divine grace, remain for the future generations. In this last quarter of a century numerous and significant events have taken place in the Church and the world which highlight the fact that our human actions, although clumsy, are registered in the plans of divine good and come to fruition, thanks to God's grace. Such events cannot be forgotten. May their memory form the Christian identity of future generations and be a reason to give thanks to God for his goodness.

We cannot fail to mention the Foundation's success in disseminating Christian culture. Thanks to the efforts of men and women of science and the material assistance provided by the Foundation, many precious publications have appeared which help to bring the people of today closer to the secrets of history, and the development of philosophy and theology. The most valuable work, however, is that which leaves an indelible mark on the hearts and minds of youth. Thanks to the Foundation, hundreds of students from former Communist countries have been able to obtain scholarships and to complete their studies in the various disciplines in Poland. They return to their countries of origin to serve there, with their knowledge and witness of faith, those who for years were deprived of access to science and cul-

ture broadly understood, and to the message of the Gospel. I have sometimes had the opportunity to meet these young people and I always had the impression that they are a treasure of which we can be proud.

New Decree updates the original Statutes

Twenty-two years have passed since 16 October 1981, the day on which I signed the Foundation's original Statutes. That document, which defined both the ends and means of the Foundation, has assured over the span of years the grounds on which to develop the numerous initiatives of a religious, cultural and pastoral nature, which have produced blessed fruits. The experience that has been acquired during these 20 years, however, has shown the need to adapt the Statutes of the Foundation to meet today's challenges. It is for this reason that the Council of the Foundation has presented a project to introduce some changes into the Statutes which I - confirming the validity of the foundational decree - have approved this past 16 October, precisely 22 years after the institution of the Foundation. On this solemn occasion I would like to consign the new Decree to the President of the Council, Archbishop Szczepan Wesoły, on the basis of which the renewed Statutes of the Foundation come into force today. May this be a more effective aid in achieving the goals which have guided the founders from the beginning of this Pontificate.

I thank you all once again for your good will. I ask you to pray and persevere in doing good. I cordially bless you all, in the name of the Father, the Son and the Holy Spirit.

CARE FOR THE HUMAN PERSON AT THE CENTER OF PAPAL TEACHING

Homily of Archbishop Józef Kowalczyk, Apostolic Nuncio to Poland, delievered at the Church of the Holy Spirit, Rome, (A synopsis)

Te Deum laudamus! We praise You, O Lord!

We begin with these words as we offer grateful prayers of the Universal Church for the 25 years of the pontificate of Pope John Paul II and for the fruit of his service which enriched the Church and the contemporary world. We thank the organizers of and participants in this Eucharistic celebration.

John Paul II, head of the Church for the past 25 years, son of the Church of Poland and Krakow, grew up in post World War I in a country that had returned to the map of Europe after the partitions with great hope for justice and freedom. It was a country that was the result of great dreams, prayers, and sufferings, a country that had not existed for 123 years. With this vision, hope, and faith his
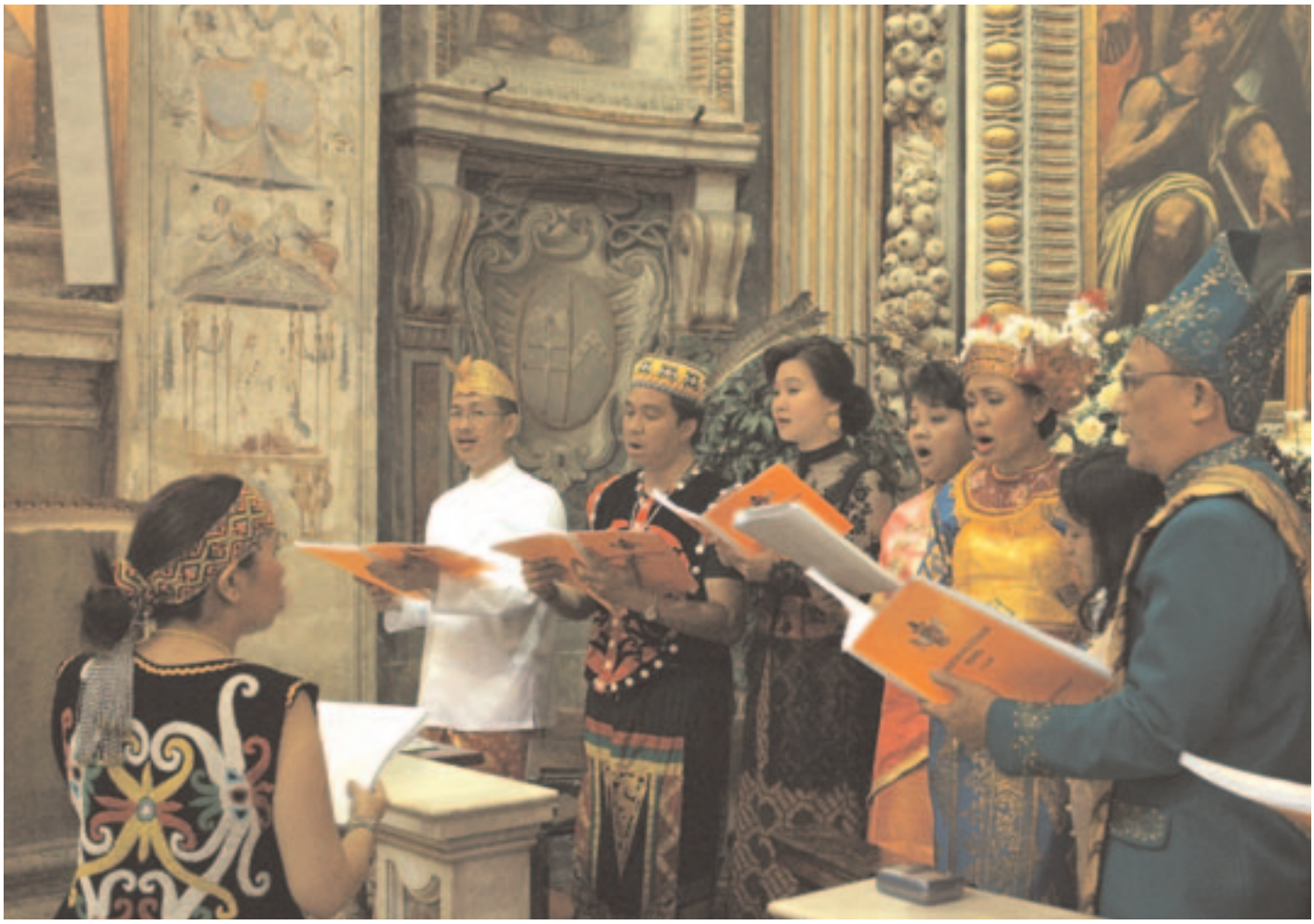
generation and those following looked to the future of the Church and Polish society.

World War II dashed this hope. The young Karol Wojtyla had experienced freedom and peace, but also the bitter taste of war and misfortune. In these circumstances Karol discovered his vocation, was ordained a priest, and dedicated his life to serve God and the faithful. He came to know the struggles of the Church with materialism and the demands of a dialogue with the modern world. He participated in the deliberations of Vatican II and the synods of bishops. These gave him an insight into the problems of the Church.

The Conclave of October 16, 1978, was an historical event unprecedented in the annals of the Church. It was most unusual to elect a Cardinal from Poland, and the courage of the Cardinals to do so must be admired. In the action we see the special action and inspiration of the Holy Spirit.

This Cardinal, who formed his spirituality and thinking through his philosophical studies of Christian personalism, was a person specially prepared to lead the Church. His pontificate became a pivotal point in the changes that occurred in Europe and the world during the past 25 years. He became a sign of contradiction to various forms of deceit, superior force, and violence. He became a spokesperson for freedom.

His 14 encyclicals during the past 25 years speak eloquently of the greatness of his mission. Let me highlight one main thought that is presented in the encyclical REDEMPTOR HOMINIS (1979). The concept is that of person. We can say that that concept is at the very center of his papal theology and service. This first encyclical is a synthesis of his experiences gained as a pastor of the Church and a thinker of our times. Here we find the words: "The person is the first and fundamental way of the Church." This was revealed in Christ. Only Christ knows who is a person and only He can reveal it. That is why those first words of the Pope in front of St. Peter's at his inauguration were so significant: "Open wide the doors for Christ." You cannot separate the problem of man from the problem of God.

The next two encyclicals take up this subject. DIVES IN MISERICORDIA (God Rich in Mercy) (1980) speaks eloquently about God the Father. There is no doubt that the mystical spirituality of St. Faustyna Kowalska, whom he canonized, was a strong influence on his thinking. In the encyclical on the Holy Spirit, DOMINUM ET VIVIFICANTEM (1986), the Pope writes about truth and conscience. The Holy Spirit is the power that can make changes and heal the wounded nature of man.

After this triptych of Trinitarian encyclicals come the social encyclicals: LABOREM EXERCENS (1981), SOLLICITUDO REI SOCIALIS (1987), and CENTESIMUS ANNUS (1991). These take up the contemporary social problems. In all of these the Holy Father stresses the dignity of the human person. Person is always the end – never the means.

In the encyclicals that are dedicated to the problems of ecclesiology the Holy Father shows the Church from its interior dimension, especially in his last encyclical, ECCLESIA DE EUCHARISTIA (2003), in which he reveals the role of the Church in creating communion and its concern for the care of the baptized. This subject is also treated in UT UNUM SINT (1995) and SLAVORUM APOSTOLI (1985). In the encyclical REDEMPTORIS MISSIO (1990) he treats the subject of relations with non-Christians and non-believers. Preaching Christ always remains as an obligation because only Christ can respond to their deepest needs and desires.

There is one other group of papal documents in which the concern for the dignity of man finds its special expression. These are the encyclicals that treat the subject of anthropology: VERITATIS SPLENDOR (1993), EVANGELIUM VITAE (1995), and FIDES ET RATIO (1998). The first of these treats the subject of worldwide debate – life and death. The Holy Father conjoins anthropocentrism with theocentrism stating,"Reason draws its truth and authority from eternal laws, which is nothing other than the very wisdom of God." There must be absolute good that is worthy to die for.

In the encyclical EVANGELIUM VITAE the Holy Father acknowledges the absolute dignity of human life. The value of man derives from the fact that he is created in the image of God. Christ died for every person. This dignity of the human person can be discovered only on the level of faith.

The third encyclical in this group encourages the search for truth. Faith does not contradict reason. Faith supplies the answers to the problems of man.

In brief, these thoughts are an outline of one of the main themes of the encyclicals of John Paul II. There are many others. Presenting these is the purpose of the John Paul II Foundation of which we are all Friends and which we support most actively. As we know, one of the purposes of the Foundation is to collect all papal documents and to present these teachings of the Holy Father to the whole world. As Friends of the Foundation, we do this in a variety of ways. Some are concerned about gathering the materials, others comment and explain the documents, still others guarantee a place for keeping the materials by their financial help. Providing scholarships for students who will popularize the teachings of the Holy Father is yet another purpose of the Foundation.

Today, here in the Church of the Holy Spirit, we thank God's providence that such a person like John Paul II was prepared in Krakow to do so much for the Church.

May this day be not only an opportunity to give thanks but also a chance for us to reflect on our responsibilities as Friends of the Pope John Paul II Foundation: to spread the teachings of John Paul II in order to change the world and show every person his or her dignity and lead everyone to Christ, to discover everyone's value, greatness, and happiness in life. May our Lady of the Holy Rosary, whom we honored in a special way during this Year of the Rosary, assist us in these goals and endeavors. Amen.

JOHN PAUL II FOUNDATION
FUNDACJA JANA PAWŁA II

VIA DI PORTA ANGELICA, 63 - 00193 ROMA - tel.(fax 39(06- 6861844 - e-mail& jp2f@nettuno.it

THE SUMMER UNIVERSITY OF POLISH CULTURE

ROME, June 14 — July 3 2004

1. *ORGANIZERS* — The John Paul II Foundation and The Catholic University of Lublin. The inauguration is on June 14th at 6 p.m.; the session closes on July 3th at noon.

2. *GENERAL TOPIC*: **POLAND: 1945- 1989. HISTORY AND CULTURE LINKS WITH EUROPEAN AND WORLD CULTURE.**

3. *PROGRAM:* Lectures and seminars on: the old and recent history of Poland; the social and moral teachings of John Paul II; Polish literature; social and economic issue in present-day Poland; Polish art; Polish film and theatre; Polish music; Polish art and literature abroad; the Church and its role in the Polish communities abroad; Polish emigrants contribution in the world's culture.

Lectures will be held in Polish and in English.

Students may obtain 5 credits; 1 credit (10 hours of lectures + passed exam) from the following subjects: History of Poland, Polish Literature, Polish Art, Polish State and Society after WWII, Polish Film and Theatre.

— Sightseeing tours of Rome with a visit to the Vatican Museum and side trips to Assisi, Orvieto, Monte Cassino and Pompei.

— An audience with the Holy Father.

4. *ACCOMMODATION, BOARD, LECTURES* — The Polish Home of John Paul II, located at Via Cassia 1200, 00189 Roma, tel. 39/06-303-651-81; 06-303-103-98; fax: 39/06-303-104-46.

5. *COST* The entire cost of the course including lectures, room, board and side trips is 1150 US dollars (1000 dollars for students). The cost is based on double room occupancy. Travel to Rome as well as entrance fees to museums are not included.

6. *ENROLLMENT* — **Before May 15, 2004**. Please send a deposit of $ US 300 (or exchange value of other currency) which will be deducted from the total cost of participation. Cancellations are possible with a full refund up until May 15, 2004.

Make your check or money order payable to the following address:

FUNDACJA JANA PAWŁA II
Via di Porta Angelica 63
00193 Roma
ITALIA
tel. 39/06-9761-7577; tel/fax 39/06- 686-1844;
e-mail: jp2f@nettuno.it http:// www.jp2f.opoka.org.pl

ATTENTION! If you wish to stay longer at the Polish Home, before or after the course, you may do so by contacting organizers at least one month before to make the reservation. An extra night's lodging is $ 20. Meals: Breakfast and dinner is $ 20. Lunch is $ 15.